

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Anton Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **MUDr. P. H.** pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí 5. marca 2013 v Bratislave o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátora) proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudcu) z 21. februára 2013, sp. zn. Tp 97/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Citovaným uznesením sudcu pre prípravné konanie podľa § 79 ods. 3 Tr. por. prepustil obvineného MUDr. P. H. z väzby na slobodu.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že orgány prípravného konania nespĺnili jednu z podmienok ďalšieho trvania väzby t. j, nepostupovali s náležitou starostlivosťou a urýchlením, tak ako im to ukladá § 2 ods. 6 a § 76 ods. 1 Tr. por.

Súd argumentoval tým, že orgány činné v trestnom konaní za celé obdobie väzby obvineného vykonali iba 11 úkonov trestného konania, pričom išlo o pomerne jednoduché výsluchy svedkov. Je síce pravdou, že samotný spis má viac ako 1100 strán z čoho však prevažnú časť tvoria potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti respektíve prepisy záznamov, ktoré vyhotovil Úrad zvláštnych policajných činností v Bratislave.

Nebolo možné preto akceptovať argumentáciu prokurátora, že vo veci sa konalo priebežne, pretože polícia na základe vyhotovených záznamov stotožňuje stále ďalšie osoby, ktoré sa mali podieľať na páchaní čiastkových útokov tejto trestnej činnosti. V danom prípade teda nešlo o stotožňovanie, a teda ani o vykonávanie úkonov u osôb a pre skutky, pre ktoré obvinenému bolo už vznesené obvinenie, ale o skutky pre ktoré obvinenému prípadne len v budúcnosti malo byť vznesené obvinenie. Preto nie je možné takýmto spôsobom ospravedlniť nečinnosť orgánu v prípravnom konaní. Inak by z takéhoto dôvodu obvinený mohol byť držaný vo väzbe neobmedzený čas, čo je neprípustné. Pretože nebola splnená jedna z obligatórnych podmienok väzby, orgány prípravného konania vo veci nekonali prednostne a urýchlene, sudca pre prípravné konanie rozhodol o prepustení obvineného z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu sudcu pre prípravné konanie do zápisnice o výsluchu obvineného zahlásil prokurátor sťažnosť, ktorú neskôr písomne odôvodnil.

Uviedol v nej, že so závermi sudcu, ktoré sú rozvedené v jeho uznesení sa nestotožňuje. Úkony, ktoré smerujú k zisteniu prípadných ďalších čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu je treba totiž považovať za úkony, ktoré súvisia s vykonávaním dôkazov vo veci samej. Opačný výklad by bol vlastne neudržateľný, pretože by pripúšťal, že pre trestné konanie a ďalšie trvanie väzby nie je dôležité zistenie všetkých skutkov, ktorých sa potenciálny páchatel dopustil, ale dôležité sú len tie skutky, ktoré boli predmetom trestného konania v čase vznesenia obvinenia, alebo v čase kedy došlo k vzatiu obvineného do väzby. Tento postup je v rozpore so zásadou uvedenou v § 2 ods. 6 Tr. por. ako aj § 2 ods. 5 Tr. por., lebo prokurátor je povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel.

Predmetná trestná vec je komplikovaná tou fázou, v ktorej išlo o identifikáciu osôb zo zvukovo - obrazových záznamov, bez čoho nemohli byť po určitú dobu vykonávané výsluchy svedkov. To však neznamená, že orgány činné v trestnom konaní vo veci nekonali s potrebným urýchlenním, respektíve starostlivosťou. O tom, že vyšetrovateľ konal, svedčí aj skutočnosť, že obvinenému 21. februára 2013 bolo rozšírené obvinenie o ďalších 13 čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a žiadosť obvineného MUDr. P. H. o prepustenie z väzby zamietol ako nedôvodnú a zároveň, aby neprijal ani ponúknutú peňažnú záruku ponúknutú jeho manželkou.

Obvinený vo svojom vyjadrení k sťažnosti prokurátora uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom sudcu pre prípravné konanie ohľadne nesplnenia obligatórnej podmienky pre ďalšie trvanie väzby t. j., že orgány prípravného konania nekonali vo veci s potrebným urýchlením.

Okrem toho poukázal aj na to, že podľa jeho názoru vo veci už pominuli aj dôvody kolúznej a preventívnej väzby podľa § 71 písm. b/ a c/ Tr. por.

Žiadal preto, aby najvyšší súd po prerokovaní veci sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia proti ktorému mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie je správne aj keď z iných, ako v ňom uvádzaných dôvodov.

Nie je možné sa stotožniť so záverom sudcu, že orgány prípravného konania nekonali vo veci s potrebnou starostlivosťou a urýchlením. V uvedenom ohľade takýmuto konštatovaniu nezodpovedá ani skutkový stav veci, pretože bez akýchkoľvek pochybností vyšetrovateľka vykonávala úkony, medzi ktoré je potrebné zaradiť aj úkony, ktoré súvisia s objasnením čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. Na ich základe bolo možné obvinenému MUDr. P. H. vzniesť obvinenie pre ďalších 13 čiastkových útokov tohto trestného činu. V uvedenom smere najvyšší súd sa preto stotožňuje so sťažovateľom a v ďalšom poukazuje na správnu argumentáciu obsiahnutú v sťažnosti prokurátora.

Na druhej strane najvyšší súd na rozdiel od prvostupňového súdu po preskúmaní veci zistil, že u obvineného dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por., pre ktoré bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 14. novembra 2012, sp. zn. Tp 97/2012,

v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2012, sp. zn. 5 Tost 41/2012, už pominuli.

Z pripojeného spisového materiálu odvolací súd zistil, že obvinený sa k spáchaniu trestnej činnosti, ktorá mu bola kladená za vinu vo svojich výpovediach priznal a túto činnosť aj oľutoval. Okrem toho konanie obvineného je dostatočne zadokumentované na základe obrazovo-zvukových záznamov a ich prepisov založených v spise vrátane doposiaľ vykonaných výsluchov svedkov. Doteraz okrem toho nie je známa ani žiadna aktivita obvineného, ktorá by smerovala a mohla byť vyhodnotená ako kolúzne konanie, a teda koniec–koncov by viedla k naplneniu dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Z pripojeného spisového materiálu napokon najvyšší súd zistil, že obvinený vo svojej ambulancii už nepracuje, pracuje tam iný lekár. Okrem toho na základe rozhodnutia Slovenskej lekárskej komory v Nitre z 15. januára 2013, č: LPC/NR/068/05, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30. januára 2013, MUDr. P. H. má v celom rozsahu dočasne pozastavenú licenciu na výkon funkcie odborného zástupcu v povolani lekárov do 13. januára 2014. Najvyšší súd na základe uvedených skutočností dospel preto k záveru, že u obvineného dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. už pominuli.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 5. marca 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková